

Višja strokovna šola

Spoštovane študentke in spoštovani študenti,

Višja strokovna šola Slovenj Gradec je bila ustanovljena 6. januarja 2000 kot organizacijska enota Šolskega centra Slovenj Gradec. Imenovana je bila prva ravnateljica mag. Gabrijela Kotnik in predavateljski zbor višje šole s strokovnimi sodelavci. Konec avgusta smo vpisali prve redne in izredne študente.

Ponosni smo, da že 20 let posredujemo znanje našim študentkam in študentom v izobraževalnih programih Poslovni sekretar, Ekonomist, Komerčalist in Računovodja. Diplomiralo je že več kot tisoč študentov in ob tem visokem jubileju bomo razglasili tudi tisočo diplomantko ali tisočega diplomanta. Le kdo bo to?

V tem študijskem letu (2019/2020) smo pričeli tudi z izvajanjem novega programa Informatika. V naslednjem študijskem letu 2020/2021 pričakujemo prve inženirke in inženirje informatike. Podjetja jih željno pričakujejo, kajti delodajalci so že prepoznali naše študentke in študente kot sodelavce z mnogimi znanji in kompetencami, ki jih s pridom uporabljajo na praktičnem izobraževanju, kasneje pa kot diplomatke in diplomanti tudi na svojih delovnih mestih, velikokrat tudi v podjetjih, kjer so opravljali praktično izobraževanje.

Vsem študentkam in študentom, diplomantkam in diplomantom, predavateljskemu zboru in ostalim sodelavcem iskreno čestitam ob 20. obletnici ustanovitve Višje strokovne šole Slovenj Gradec.

Ravnateljica
mag. Janja Razgoršek

KAZALO

STROKOVNA EKSKURZIJA V PODJETJE ADIENT SLOVENJ GRADEC, D. O. O.	3
STROKOVNA EKSKURZIJA V PODJETJE KOCEROD, D. O. O.	4
STROKOVNA EKSKURZIJA V KOROŠKO OSREDNJO KNJIŽNICO DR. FRANCA SUŠNIKA RAVNE NA KOROŠKEM	5
ČOKOLADNI ATELJE DOBNIK	6
OBISK HIŠE HUGA WOLFA	7
STROKOVNA EKSKURZIJA ŠTUDENTOV 1. LETNIKA PROGRAMA EKONOMIST	9
STROKOVNA EKSKURZIJA VIŠJE STROKOVNE ŠOLE SLOVENJ GRADEC	10
ERASMUS+ MOBILNOST V BOLGARIJI	11
ŠOLANJE IN ŽIVLJENJE NA KRETI	13
ERASMUS+ MEDNARODNA MOBILNOST V SPLITU	15
ERASMUS IZPOPOLNJEVANJE NA PORTUGALSKEM	17
PRAKTIČNO IZOBRAŽEVANJE ERASMUS+ V MÜNCHNU	19
JAVLJANJE HELENE PRIMEC S PRAKTIČNEGA IZOBRAŽEVANJA NA KANARSKIH OTOKIH	20
ERASMUS+ PRAKSA V NEMČIJI	21
NADARJENI ŠTUDENTI	23

STROKOVNA EKSURZIJA V PODJETJE ADIENT SLOVENJ GRADEC, D. O. O.

V petek, 13. 12. 2019, smo imeli v okviru predmeta Nabava strokovno ekskurzijo za študente 2. letnika programa Ekonomist v podjetje Adient.

Vodja logistike, gospod Jure Viderman, univ. dipl. ekon., nam je pripravil odlično predstavitev podjetja. Spoznali smo razvoj podjetja in strategijo poslovanja in razvoja podjetja. Nabava v podjetju poteka centralno za vsa podjetja v skupini, podporne materiale pa v manjši meri nabavljajo tudi samostojno. Materiale nabavljajo od 188 dobaviteljev po celem svetu za 2.100 artiklov, ki jih potrebujejo za proizvodnjo. Spoznali smo pomen FIFO vodenja zalog in EDI sistem prenosa podatkov do dobaviteljev. Učinkovitost nabave merijo v dnevih obračanja zalog in dnevih vezave. V podjetju so dobro povezane funkcije nabave, prodaje, financ in logistike. Posebno pozornost namenjajo tudi kvaliteti. Prodajajo pa šestdesetim različnih kupcem, in sicer kar 1.300 prodajnih artiklov.

Ogledali smo si tudi podjetje ter sistem skladiščenja. Strokovna ekskurzija je bila odlično izvedena in zahvala gospe Ireni Katalinič in gospodu Juretu Vidermanu iz podjetja Adient SG, d. o. o.

Sonja Smolar, univ. dipl. ekon.

STROKOVNA EKSURZIJA V PODJETJE KOCEROD, D. O. O.

V petek, 25. oktobra 2019, smo se ekonomisti 2. letnikov Višje strokovne šole Slovenj Gradec pri predmetu Nabava odpravili na strokovno ekskurzijo v Koroški regijski center za ravnanje z odpadki – KOCEROD, d. o. o. V podjetju nas je sprejel direktor, mag. Ivan Plevnik, ki nam je predstavil podjetje in vodenje projekta izgradnje centra. Nato nam je razkazal objekte: sortirnico, demontažo kosovnih odpadkov, kompostarno in center »ODPADNO – PONOVNO UPORABNO«. Večina odpadkov, ki ni primerna za reciklažo, gre kasneje v sežig.

Najbolj se nam je vtisnil v spomin center »ODPADNO – PONOVNO UPORABNO«. Tam smo videli izdelke, ki jih ljudje mečejo v smeti, najbolj nas je začudilo, da so izdelki še čisto novi in zapakirani. Takšne stvari bi lahko podarili nekemu, ki si tega ne more privoščiti.

Strokovna ekskurzija je bila poučna, saj smo spoznali problematiko odpadkov, recikliranje in kakšna bo prihodnost glede ravnanja z odpadki.

Viktorija Mlinšek

STROKOVNA ESKURZIJA V KOROŠKO OSREDNJO KNJIŽNICO DR. FRANCA SUŠNIKA RAVNE NA KOROŠKEM

23. 10. 2019 smo študentje 1. letnika programa Ekonomist odšli na ogled Koroške osrednje knjižnice dr. Franca Sušnika. Gospa Simona Šuler Pandev nas je peljala v dvorano za prireditve, kjer so nam predstavili zgodovino gradu, dogajanja in načine trženja v knjižnici. Pokazali so nam tudi različne vrste gradiv. Zatem smo si ogledali Suhodolčanovo sobo ter njegova dela in zbirko del Prežihovega Voranca. Spoznali smo tudi čitalnico, kjer imajo vse najnovejše izvode revij in časopisov. Po ogledu so nas odpeljali v kletne prostore, kjer imajo arhive in nam razložili arhiviranje in skladiščenje njihovih najstarejših zapisov. Z zanimanjem smo si ogledali miniaturne knjige. Strokovna ekskurzija je bila poučna in zanimiva in lepa izkušnja spoznavanja domače kulturne dediščine.

Aljaž Zavernik

ČOKOLADNI ATELJE DOBNIK

V četrtek, 24. 10. 2019, smo se študenti 2. letnika Višje strokovne šole Slovenj Gradec, smer Ekonomist, odpravili v Žalec. Ogledali smo si Čokoladni atelje Dobnik, kjer nas je prijazno sprejela lastnica in ustanoviteljica podjetja Marinka Dobnik, ki nas je tudi popeljala po ateljeju.

Čokoladni atelje Dobnik je družinsko podjetje in čokoladnica z 20-letno tradicijo izdelave čokoladnih izdelkov. Svoje poslovalnice imajo v Ljubljani, Mariboru, Celju ter Žalcu. V Žalcu je tudi delavnica, kjer izdelujejo vse njihove izdelke. Začetki izdelovanja čokoladnih izdelkov Dobnik segajo vse do leta 1994, ko se je gospa Marinka odločila, da preusmeri svojo karierno pot. Kot profesorica jezikov se je odločila prisluhniti notranjemu glasu, ki je govoril, da ima poleg nadarjenosti za učenje velik potencial tudi za druge stvari. Zaradi potovanja je spoznala čokolado in se zanjo navdušila. Vse se je začelo v majhni sobici za goste, kjer je izdelovala izdelke. Njena pot je pritegnila mnogo medijske pozornosti, saj je bila prva v Sloveniji, ki je začela ustvarjati na tem področju.

Ogledali smo si proizvodnjo izdelkov, kjer nas je presenetilo, da vse poteka ročno. V tem se skriva tudi skrivnost odlične kakovosti. Prednost pred konkurenco ohranjajo s tem, da je najpomembnejša kvaliteta in ne dobiček za vsako ceno. Lahko smo tudi poskusili njihove praline in se sami prepričali, da so zares odličnega okusa in kakovosti. Vsi zaposleni imajo strast do dela in se dobro spoznajo na svoje področje. Lahko podajo tudi svoje ideje in recepte. Lastnica nam je zaupala, da je ključ uspešnega vodenja podjetja tudi v tem, da je vzpostavljena dobra hierarhija. Sama ves čas nadzoruje proizvodnjo in tudi preizkuša vzorce. Vsako leto se zaradi povpraševanja trudijo dodati nekaj novega, npr. dizajn, okuse.

Ugotovili smo torej, da se uspešnost podjetja skriva v strasti do dela, odlični kakovosti ter predvsem v trdem delu.

Po ogledu proizvodnje čokoladnih izdelkov pa smo se še skupaj odpravili v kavarno, ki je v okviru čokoladnice, in si privoščili odlično kavo ter se posladkali s pralinami.

Natalija Kaštivnik

OBISK HIŠE HUGA WOLFA

V četrtek, 17. 10. 2019, smo si študenti 2. letnika Višje strokovne šole Slovenj Gradec, smer Ekonomist, ogledali Rojstno hišo Huga Wolfa v Slovenj Gradcu. Ogled je potekal v okviru predmeta Ugotavljanje in zagotavljanje kakovosti, ki ga predava Karmen Grudnik, univ. dipl. ekon.

Sprejela nas je Nataša Škorjanc, vodnica Koroškega pokrajinskega muzeja. Predstavila nam je življenje Huga Wolfa, vse od njegovega rojstva pa do prehitre in hude smrti. Spominska razstava, postavljena v interierju meščanskega bivalnega okolja iz konca 19. stoletja, predstavlja Wolfovo življenje in delo skozi vsa značilna obdobja njegovega intenzivnega, ekstravagantnega in tudi tragičnega življenja, s posebnim poudarkom na otroštvu v Slovenj Gradcu ter pripovedi o življenjskih okoliščinah v rojstnem mestu in družini.

Po zaključenem vodenju smo se posedli v koncertno dvorano muzeja in z gospo Natašo načeli temo vodenja kakovosti v muzeju. Izvedeli smo, da je glavni pokazatelj dobre kakovosti izvedenega vodenja zadovoljstvo obiskovalcev. Za vodenje skupin so ključnega pomena predhodne priprave, pomembno je, ali predavamo otrokom ali starejšim, kako velika je skupina, kakšne so časovne omejitve... Vsi vodiči se tudi

držijo smernic Kodeksa turističnih vodnikov in vodij poti, ki sledi evropskim standardom. To delo lahko opravljajo le posamezniki, ki imajo opravljen izpit za turističnega vodnika in so vpisani v Register turističnih vodnikov pri Turistično-gostinski zbornici Slovenije. Cilj vsakega vodenja je torej zadovoljen obiskovalec. Kar loči dobrega vodiča od povprečnega, pa je strast do dela, ki ga opravlja. Gospa Nataša nam je zaupala, da se ravno zaradi veselja do dela, ki ga opravlja, še posebej trudi za njegovo izboljševanje kakovosti. Veliko dela tudi na promociji muzeja, ravno ona je prva predstavila idejo o Wolfovi kavi.

Študenti smo tako spoznali vodenje kakovosti tudi v praksi in to povezali z že pridobljenim teoretičnim znanjem. Pridobili pa smo tudi pomembno življenjsko lekcijo: delo je najboljše opravljeno, kadar je opravljeno s srcem.

Natalija Kaštivnik

STROKOVNA EKSURZIJA ŠTUDENTOV 1. LETNIKA PROGRAMA EKONOMIST

V petek, 22. 11. 2019, smo se študentje 1. letnika programa Ekonomist skupaj s profesorico Sonjo Smolar udeležili predavanja poslovnega sistema Relax Turizem, d. d., na sedežu podjetja v Dravogradu. Gospa Maja Katalinič nam je podrobno predstavila sistem poslovanja in trženja v podjetju.

Odlično nam je razložila poslovno strategijo in sodobne načine trženja, ki jih v podjetju uporabljajo doma in v tujini, kar nam bo prav prišlo pri samem predmetu Trženje, a tudi v življenju. Predavanje nam je bilo zelo všeč in verjamem, da bomo šli še na kakšno podobno dobro strokovno ekskurzijo.

Rebeka Rupert

STROKOVNA EKSURZIJA VIŠJE STROKOVNE ŠOLE SLOVENJ GRADEC

Ker smo prepričani, da moramo predavatelji iti v korak s časom in se nenehno izobraževati na različnih področjih, smo se v petek, 13. septembra 2019, odpravili na zanimivo in poučno strokovno ekskurzijo.

Najprej smo obiskali Strojno fakulteto v Ljubljani, kjer smo si ogledali demonstracijo t. i. »pametne tovarne«. Kot so nam pojasnili, demonstracijski center vsebuje vse ključne tehnologije, ki so nujno potrebne za delovanje pametne tovarne, od informacijskih sistemov do industrijskih robotov. Hrbtenico pametne tovarne predstavljata globalni digitalni dvojček in globalni digitalni agent oz. umetna inteligenca, podprta s strojnimi vidom. Poleg robotiziranih sistemov je v demonstracijski center vključeno tudi pametno ročno delovno mesto, na katerem je mogoče demonstrirati različne tehnologije pametne tovarne, kot so virtualna in razširjena resničnost, digitalizacija in transparentnost navodil za montažne operacije, ergonomija delovnega mesta. Povedali so nam, da je trajalo skoraj dve leti, da so razvili obstoječo tovarno in da sodelujejo s številnimi slovenskimi podjetji. Celotna predstavitev je trajala slabo uro.

Iz Ljubljane pa nas je pot vodila v italijansko Gorico, in sicer v tamkajšnji obrat podjetja Pipistrel, proizvajalca edinstvenih ultralahkih letal. V povsem novi proizvodni hali, kjer približno 40 zaposlenih sestavlja vse modele Pipistrelovih letal, so nas izredno prijazno sprejeli in nas popeljali po hali. Lahko smo se tudi usedli v letala, ki od zunaj sicer dajejo občutek majhnosti in utesnenosti, vendar so presenetljivo udobna. Preizkusili smo tudi simulator letenja. Zaenkrat je v Italiji samo končna montaža, medtem ko je še ves razvojni del v Sloveniji.

Zaključek naše poti pa je bil kulturno obarvan, saj smo se sprehodili po čudoviti Rilkejevi poti, od koder so se odpirali veličastni pogledi na tržaški zaliv, poln jadrnic.

Milena Štrovs Gagič

ERASMUS+ MOBILNOST V BOLGARIJI

V okviru Erasmus+ izmenjave sem gostovala na največji ekonomski fakulteti v Bolgariji (University of National and World Economy Sofia). Program moje izmenjave je bil izveden kot kombinacija mobilnosti z namenom poučevanja in mobilnosti z namenom usposabljanja.

Za študente magistrskega študija, program Marketing in planiranje, sem izvajala predavanja na temo ISO standarda 9001 in PDCA kroga stalnih izboljšav, obdelali pa smo tudi tematiko kakovosti in odličnosti. Študenti so zelo dobro govorili angleško, bili zelo motivirani in vedoželjni in aktivno so sodelovali ter reševali vaje, s katerimi sem popestrila predavanja. Z njihovim predavateljem (dr. Christo Ivanov), ki je omogočil izvedbo predavanj v okviru svojih ur, sva po izvedbi mojih ur primerjala svoje izkušnje, način dela ter analizirala odzivnost študentov na drugačne metode dela.

Preostanek aktivnosti na instituciji je bil usmerjen v izmenjavo dobrih praks ter spoznavanje njihovega načina dela. V okviru teh aktivnosti sem sodelovala s predstojnico oddelka, dr. Ekatarino Toshevo in osebjem v mednarodni pisarni (gospa Slavina Lazareva in sodelavci).

Na univerzi sem opazila nekaj zanimivosti, ki bi jih morda lahko vpeljali tudi v naši šoli:

- institucija, ki sem jo obiskala, bo kmalu praznovala 100 let. V namen promocije dogodka so na monitorjih hodnikov namestili odštevalnik, ki ga vsak obiskovalec takoj opazi, kar je dobra poteza promoviranja dogodka;
- pomembna imena študentov, ki so dosegli viden položaj v družbi (karieri študentov namreč natančno sledi njihov Karierni center), so zbrana na posebni »razstavni« steni, kjer si lahko vsak prebere imena in morda prepozna med njimi »velike« osebnosti iz bolgarskega gospodarskega in političnega življenja;
- v šoli imajo tudi tako imenovani »promocijski kotiček«, v katerem se predstavljajo institucije iz gospodarstva. V času obiska je bila to ena od bank. Kotiček se mi je zdel zanimiv prijem vzpostavljanja kontakta z gospodarstvom, ker ureditev kotička oz. izvedbo promocije prevzame oziroma izvaja institucija iz okolja.

Kljub aktivnostim na instituciji gostiteljici je ostalo dovolj časa za odkrivanje znamenitosti in spoznavanje Sofije in bližnjih krajev. Navdušila me je poteza bolgarske nevladne organizacije, ki informira tujce/turiste o svoji deželi preko tako imenovanih »Free guided tours«. Kot ime pove, so vodenja brezplačna, samo pojavaš se na zbirni točki in v času dveh ur »peš ture« vidiš in slišiš res veliko. Udeležila sem se dveh takih vodenj in se tako seznanila s Sofijo in z drugim največjim mestom v Bolgariji, Plovdivom.

Da povzamem, sem polna pozitivnih vtisov. Na instituciji gostiteljici sem se počutila dobro, ljudje, ki sem jih srečala, so bili prijazni. Na lokacijah, ki sem jih obiskala, pa sem se seznanila z zgodovino države, znamenitostmi in razvojem, ki ga dežela zaradi še vedno vidnih ostankov komunističnega režima iz preteklosti doživlja na malce drugačen način. Vse je vredno videti in doživeti.

Karmen Grudnik, univ. dipl. ekon.

ŠOLANJE IN ŽIVLJENJE NA KRETI

V okviru projekta Erasmus+ sem se predavateljica Dora Najrajter, univ. dipl. prav., udeležila mednarodnega tedna, ki je potekal na grški univerzi TEI Akademia na Kreti, v mestu Heraklion, ki ima v svojem sklopu višje in visoke šole. V času gostovanja na TEI sem študentom predavala o turistični ponudbi Slovenije, razvojni naravnosti in zaposlovanju na področju turizma. Predavanj se je udeležilo okoli 60 študentov, ki so bili navdušeni nad naravnimi lepotami Slovenije. Višje in visoke šole na Kreti delujejo v podobnih razmerah kot v Sloveniji glede prostorskih in tehničnih standardov. Pri predavanjih se uporablja IT tehnologija. Starejše predavalnice so večinoma v obliki amfiteatra in sprejmejo do 100 študentov. Njihovi šolski centri se imenujejo kampusi, ki jih običajno sestavlja več zgradb, v katerih študentom ponudijo hrano po študentskih cenah. Kosilo je stalo 4 evre. V sklopu kampusa je tudi bife z letnim vrtom ter park s klopami. Kampus je odmaknjen od mestnega vrveža, vendar dobro povezan s centrom z lokalnim avtobusom. Vsi študentje dobro govorijo angleško, enako tudi šolsko osebje in nasploh vsi prebivalci, s katerimi tuji prihajamo v stik (javni prevoz, restavracije, trgovine, hoteli, muzeji). Glede na teritorialno obsežnost

kampusu je potrebna dobra orientacija ter nekaj iznajdljivosti. Čeprav za južne države pregovorno velja stereotip o njihovi ležernosti in netočnosti, pa tega na Kreti absolutno ni mogoče zaznati.

V mestu Heraklion živi približno pol milijona Krečanov, Grčija ima okoli deset milijonov prebivalcev. Kreta je bila zaradi svoje lege sredi Sredozemlja v zgodovini pomembno trgovsko središče in velikokrat tudi cilj osvajalcev. Neko obdobje je bila celo samostojna, sicer pa so se kot vladarji menjavali Osmani, Benečani in Grki. Mesto Heraklion je natrpano s prebivalci in visokimi stavbami, med katerimi so ozke uličice. Zgradbe so podobne ena drugi, zato iskanje muzejev in drugih dogovorjenih mest postane svojevrstni izziv, še posebej, ker se videz ulic skozi dan spreminja. Zjutraj je mirno in prazno, opoldne natrpano s stojnicami in zvečer v živahnem vrvežu. Mesto Heraklion je čisto, urejeno, varno in prometno dobro povezano s celino in ostalimi otoki. Imajo letališče, pristanišče in helidrom, nimajo pa železnice. Večina letal vzleta nad mestom, kar občasno povzroči močan hrup, meščanom pa daje možnost, da lahko s pogledom od blizu spremljajo velika potniška letala, ki izginjajo v daljavo.

Za ljudi, ki se težko uprejo sladnicam in dobremu vinu, pa Kreta vsekakor ni. Tam se srečujejo vplivi različnih kuhinj in Kreta je od vsake vzela najboljše. V spomladanskih in jesenskih mesecih je bivanje na Kreti prijetno, poletja pa so precej žgoča. Ne glede na to, je splošen vtis prijeten. Takega delajo predvsem tamkajšnji ljudje in sledovi pretekle civilizacije ter ugoden obmorski vpliv. Kreto se vsekakor splača obiskati kot popotnik in tudi kot gostujoči študent. Izobraževalni programi so primerljivi, delovna klima ugodna in življenjski pogoji podobni domačim.

Dora Najrajter, univ. dipl. prav.

ERASMUS+ MEDNARODNA MOBILNOST V SPLITU

V tednu od 14. 10. do 18. 10. 2019 sva se predavateljica, Marta Belič, ter knjižničarka in Erasmus+ koordinatorica, Lidija Ajtnik, mudili na mednarodni mobilnosti v Splitu, na Vseučilištu, Odjelu za stručne studije, Kopilica 5, ki je sestavni del Vseučilišta (skupaj s študentskim kampusom), ki se nahaja v drugem delu Splita.

Ekipe njihovih predavateljev in študentov je že v preteklih letih večkrat gostovala pri nas, zato je bila najina želja, da si tudi midve ogledava njihovo ustanovo ter spoznava Split.

Njihovi študenti se izobražujejo v programih strojništva, informatike, elektronike, elektroenergetike, računovodstva in financ, trgovskega poslovanja ter menedžmenta trgovine in turizma. Več informacij je dosegljivih na njihovi spletni strani: <https://www.oss.unist.hr/>

Gostitelji so bili zelo prijazni. Razkazali so nama ustanovo ter povedali o svojem delu in delu s študenti. Najprej naju je sprejela koordinatorica za mednarodno mobilnost, gospa mag. Anita Krolo Crvelin. Podrobneje smo si skupaj ogledale njihove prostore, predvsem predavalnice, laboratorije, knjižnico s čitalnico ter kabinete. Oddelek na tej lokaciji obiskuje 2.000 študentov in ugotovili sva, da imajo precejšnje prostorske kapacitete. Laboratoriji in prostori za vaje se nahajajo v kletnih prostorih in so dobro opremljeni, kabineti za osebje pa se nahajajo v sosednji stavbi.

V nadaljevanju je vodja Urada za poslovno sodelovanje z zunanjimi subjekti, gospa Slađana Brajević, višja predavateljica, za naju organizirala sestanek na Hrvaški gospodarski zbornici – Splitski županijski zbornici, da bi si izmenjali izkušnje o izvajanju študentske prakse in naboru podjetij. Sprejela sta naju predsednik Joze Tomaš ter direktorica Vesna Friedl. Konstruktivni pogovor je še enkrat poudaril uspešno sodelovanje z najino izbrano inštitucijo. Ob koncu sestanka je bila dogovorjena možnost, da se na prakso v katerega od podjetij v Splitu odpravi kdo od naših študentov oziroma obratno, da za katerega njihovega študenta tudi mi organiziramo prakso.

Imeli sva še sestanka z dr. Petarjem Pepurjem, ki je pri nas že gostoval, ter dr. Goranom Ćorluko. Beseda je nanesla na delo s študenti in organizacijo prakse. Pri njih prakso organizirajo, mentorirajo študente in navezujejo stike s podjetji kar predavatelji sami. Vsak predavatelj je odgovoren za od 10 do 15 študentov. Praksa traja 6 tednov. So pa tako zaposleni kot tudi študenti v sami ustanovi zelo aktivni v projektu Erasmus+ in se redno udeležujejo mednarodnih izmenjav. Potujejo tudi izven Evrope.

Kot primer dobre prakse lahko navedeva, da inštitucija vsako leto objavi razpis v sodelovanju s Hrvaško gospodarsko zbornico (Splitsko županijsko zbornico) za študente, ki zaključujejo študij in se nanj prijavijo. Imajo možnost izdelave poslovnega načrta za izbrano podjetje ali posodobitev spletne strani podjetja. Najboljši študentje prejmejo tudi nagrade, sam dogodek pa pomeni za obe ustanovi tudi dobro promocijo.

V Splitu sva bili, kljub drugi polovici oktobra, deležni še popolnoma poletnega vremena. Časa za ogled znamenitosti je bilo kar nekaj. Obisk Splita priporočava tudi ostalim predavateljem, hkrati pa bomo veseli, če nam uspe realizirati kakšno študentsko prakso v Splitu ali pa prakso katerega od njihovih študentov pri nas.

Lidija Ajtnik, prof. in Marta Belič, univ. dipl. ekon.

ERASMUS IZPOPOLNJEVANJE NA PORTUGALSKEM

Veste, katera država je bila med 15. in 16. stoletjem najmočnejša trgovska, politična in kulturna sila na svetu? Anglija, Španija, Francija? Ne, to je bila Portugalska. In zakaj? Zasluga za to gre v veliki meri pomorščaku Vasco de Gami, ki je leta 1498 odkril morsko pot od Evrope do Indije, seveda mimo Afrike (nekaj let prej je to poskušal Krištof Kolumb, pa ga je morje zaneslo drugam in je 'odkril' Ameriko). No, drugega portugalskega pomorščaka je par let kasneje prav tako močan veter namesto v Indijo odnesel do Brazilije. In tako je portugalski imperij segal na vse celine in to je razlog, da je portugalščina danes uradni jezik tako v največji južnoameriški državi Braziliji kot tudi v kar nekaj afriških državah (v Angoli, Mozambiku...), pa celo še v dveh indijskih zveznih državah.

In zakaj ta zgodovinsko-geografski uvod? Podpisani sva se namreč med dobrovoljne in prijateljske Portugalce podali proti koncu maja letos. Udeležili sva se mednarodnega tedna v organizaciji lizbonske univerze Aberta, katere specifičnost je, da svojo izobraževalno dejavnost izvaja izključno na daljavo. Gre pa za univerzo velikanko – ima čez 8000 študentov, seveda večji del po svetu v svojih bivših portugalsko govorečih kolonijah.

Mednarodnega tedna se je udeležilo okoli 30 kolegov iz različnih evropskih univerz. Gostitelji so se potrudili in nam izčrpno predstavili, kako poteka e-izobraževanje na njihovi mednarodno uveljavljeni univerzi ter kakšen je sistem, politika in praksa pri takem načinu izobraževanja. Dobili smo vpogled v kadrovske in IKT pogoje za njegovo uspešno izvajanje.

Preko najdaljšega mostu v Evropi, ki meri 17 km in nosi ime po Vascu de Gami, so nas gostitelji odpeljali tudi v notranjost države v eno od njihovih portugalskih podružnic. Ta ima sedež v mestu Coruche, svetovni prestolnici plute (za tiste, ki še ne veste, pluto se pridobiva iz skorje hrasta plutovca).

Najin portugalski Erasmus+ teden je bil torej v vseh pogledih zaznamovan s presežniki. Izobraževanje na daljavo, kot pravijo številni strokovnjaki, bo prevladujoča oblika terciarnega izobraževanja v prihodnosti.

mag. Gabrijela Kotnik in mag. Majda Bukovnik

PRAKTIČNO IZOBRAŽEVANJE ERASMUS+ V MÜNCHNU

Praktično izobraževanje v okviru projekta Erasmus+ v tujini ti ne prinese samo znanja in izkušenj na področju, kjer opravljaš svoje delo, ampak še veliko več. Po skoraj treh mesecih praktičnega izobraževanja lahko rečem, da sem veliko bolj samostojna, iznajdljiva in odprta za nove izkušnje, ki mi jih bo prinesla prihodnost.

Najprej sem bila nekaj dni službeno v Ostravi na Češkem, na izobraževanju oziroma uvajanju v delo, ki ga opravljam tukaj, v Münchnu. Moje delo pri podjetju Ascari, d. o. o., zajema organiziranje dejavnosti, raziskavo trga, klicanje prodajalcev, kupcev, iskanje različnih naprav, informacij, pisanje poročil, iskanje novih praktikantov, pripravo testov za nove praktikante ter pomoč pri svetovanju. Prav tako nimam več strahu pri komuniciranju v tujem jeziku (angleščina in nemščina).

Imela sem čas tudi za nekaj potovanj ter družabnih aktivnosti. Udeležila sem se izleta v Salzburg. V maju sem obiskala mesta Aachen, Köln ter Maastricht (Nizozemska), Nürnberg in Regensburg. Trenutno se za štiri dni odpravljam v švicarski Lindau, Zürich ter Vaduz (Liechtenstein).

V prostem času sem se v Münchnu udeležila različnih družabnih dogodkov, ki so bili organizirani za študente (pogovori z ostalimi udeleženci dogodkov, branje knjige v nemškem jeziku, nogomet za ženske, večerno druženje za Erasmus+ študente in podobno).

Obiskovala sem še jezikovni tečaj nemščine na Univerzi München in dodatno izpopolnila svoje znanje nemščine.

V tujini moraš biti odprt za nove stvari, nova spoznanja, nove ljudi, nova prijateljstva in nove izkušnje. Spoznala sem veliko ljudi iz cele Evrope, ki so tu na praksi ali pa na različnih dogodkih, ki se dogajajo v Münchnu. Prilagam še sliko iz naše pisarne, kjer delam skupaj s praktikantoma iz Italije ter Moldavije. Erasmus+ izkušnjo resnično priporočam vsem!

Helena Primec

JAVLJANJE HELENE PRIMEC S PRAKTIČNEGA IZOBRAŽEVANJA NA KANARSKIH OTOKIH

Trenutno sem na praktičnem izobraževanju v jezikovni šoli ISE, v mestu Santa Cruz na Tenerifih. Jezikovna šola se je odprla v začetku januarja 2020 in trenutno imamo veliko dela. Pomagam pri urejanju učilnic, usklajevanju urnikov posameznih skupin in učiteljev, objavljam novosti in ponudbe za stranke, urejam dokumente ter informiram stranke o šoli. Prav tako pripravljamo dogodke za študente, na katerih se lahko družijo tudi izven ur predavanj. Sodelavci so zelo prijazni in mi pomagajo, kadar česa ne razumem. Da se bom čim prej naučila jezika, mi jezikovna šola omogoča tudi tečaj španščine.

Vsem pošiljam prisrčen pozdrav.

Helena Primec

ERASMUS+ PRAKSA V NEMČIJI

Naj vam predstavim mojo izkušnjo z Erasmus+ prakso v Nemčiji. Po predstavitvi študentov in študentk, ki so že opravljali Erasmus+ prakso, sem začela razmišljati o tem, da bi tudi jaz opravljala prakso v tujini, saj so to predstavili na zelo zanimiv način in moje zanimanje je bilo iz dneva v dan večje. Vedela sem, da bo to dobra izkušnja in odlična priložnost za odkrivanje novega sveta in spoznavanje novih ljudi ter njihovih kultur. Odločila sem se, da prakso opravi v Münchnu, kjer sem sicer prej že nekajkrat bila, a žal nikoli ni bilo časa za ogled vseh njegovih lepot.

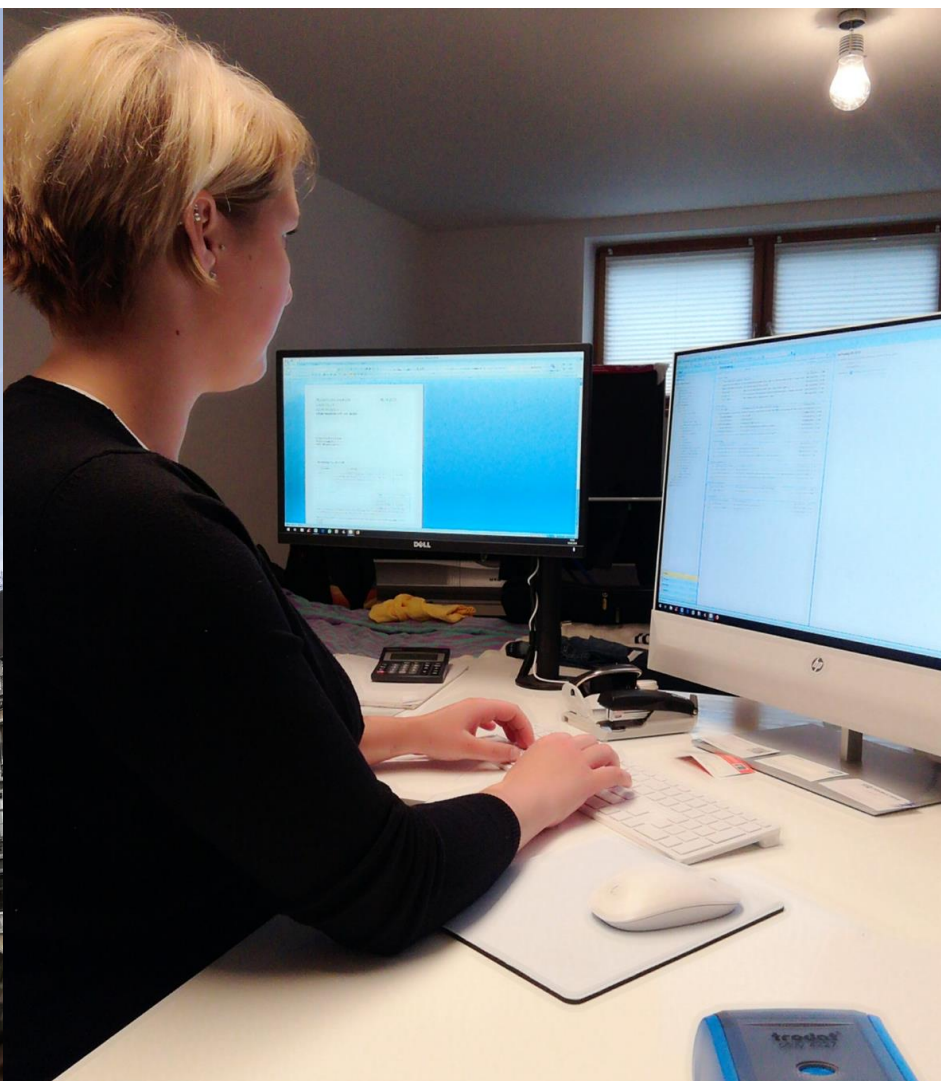
Na prakso sem šla v podjetje, ki se ukvarja z gradbeništvom in inštalacijami. Tam sem opravljala različna pisarniška dela, sprva malo lažja, potem pa sem z velikim zanimanjem nadgrajevala svoje znanje.

Moja praksa se je začela meseca marca, takrat je bil tam še sneg in dnevi so bili kratki. Na začetku nisem imela časa za izlete, saj mi je bilo najpomembnejše, da se vpeljem v podjetje tako, kot je treba, zato sem raje v prostem času prebirala knjige in se sprehajala po poteh, ki sem jih že spoznala.

Čas je hitro mineval in s tem so postajali tudi dnevi toplejši in daljši, pletla so se prijateljstva in tako mi je življenje tam postajalo vse bolj zanimivo. V Nemčiji sem bila z avtom, vendar ga nisem potrebovala, saj sem na prakso lahko šla peš, ker sem jo imela zelo blizu, v center mesta pa so bili dobro organizirani avtobusi in vlaki. Nekajkrat sem v center šla s prijatelji in res sem imela odlično priložnost za ogled vsega, kar me je zanimalo. Ko sem ujela njihov tempo življenja, sem se popolnoma sprostila in svoj prosti čas preživljala v družbi prijateljev, ki so me večkrat peljali s seboj v center, kjer so mi pokazali, kaj njihovo mesto ponuja, veliko smo se pogovarjali o življenju pri njih, skratka, zabave v prostem času ni manjkalo.

Vesela sem, da sem lahko spoznala München, ki je eno izmed najlepših mest in vesela sem, da sem dobila priložnost spoznati tako prijetne ljudi, ki jih zagotovo ne bom nikoli pozabila in definitivno se bom tja še vrnila.

Tjaša Dolar

NADARJENI ŠTUDENTI

Med nami so številni talenti. Ena takih je tudi Dominika Kotnik, študentka 1. Letnika, programa Ekonomist, ki piše kratke zgodbe v angleščini.

First day on the job as a doctor. Doctor Emily Crownford. She'd spent 8 months in Busan's hospital, slowly learning her way around the building, familiarizing herself with the staff, equipment, etc. Today, she wouldn't be someone's "assistant" nurse – she'd be the one in charge. And, for most of the day everything was smooth sailing. She got along with every one of her colleagues.

However, it seemed this was only calm before the storm; a man was rushed in through the main hall of the hospital on the emergency hospital bed. The nurses rushing the man through the halls were yelling for a doctor – and dr. Crownford was the only one still available at this late hour.

For the first few seconds Emily froze in shock at the sight of the man; her memories floating to her mother, and how she must've looked, all bloodied from the car crash, barely clinging to life. A few tears glistened in her eyes. But a sharp hold of her shoulder, and a person calling her name woke her from her frenzy state.

"Doctor Crownford move! We need you – this man needs you! We're moving him to the operating room B-5!" the nurse yelled.

Emily's eyes widened as she nodded her head, looking around the hallway; regaining her calm – hurrying into the emergency room.

She entered room and saw – a mixture of blood in the air, the device monitoring the patient's heartbeat steadily, and the nurses yelling the patient's name, trying to keep him from going under.

After thirty minutes, after trying everything, the man passed away. One of the nurses went outside to inform a woman standing in the hallway; presumably his wife. Emily was in shock – staring at the man's cold body in utter silence. A few more tears reemerged in her eyes. It was the first patient under her care,

and she blew it. A person was dead because of her. However, she had to keep it together – until she goes home. She can cry her eyes out then but now she needs to keep it together.

The man's wife was standing in front of Emily; red beneath her eyes, with fresh tears in her eyes. Before Emily could register, she got hit. And again, and again. The woman was screaming, cursing at Emily. One of Emily's closest colleagues came to help, as he tore the woman away.

"I'm sorry, I'm sorry, ..." Emily kept repeating; but the woman was dragged away into the arms of police investigators – detectives? She had been questioned about the accident, her husband. The room had begun spinning – Emily needed air. Emily walked into the women's bathroom – throwing up at one of the toilets. It was empty so nobody could hear her soft cries.

"I'm sorry, I'm sorry ..."